

Ceteris paribus

HET WOORD AAN...

Agnes Akkerman

Agnes Akkerman is met ingang van 1 augustus 2016 hoogleraar Arbeidsmarktinstuties en Arbeidsrelaties aan de Radboud Universiteit Nijmegen.

Wat gaat u doen in uw nieuwe functie?

“De maatschappij verandert snel. De sociale, economische en technologische ontwikkelingen die plaatsvinden hebben ook vergaande gevolgen voor de arbeidsmarkt. Ik ga onderzoeken wat het effect van deze maatschappelijke ontwikkelingen is op de bestaande arbeidsmarktinstuties. Denk hier bijvoorbeeld aan het ontslagrecht, maar ook aan het arbeidscontractrecht. Ook ga ik kijken wat het effect van de veranderende instuties is op de relatie tussen werknemers en werkgevers en wat dit betekent voor de sociale cohesie. Wat is bijvoorbeeld het effect van meer tijdelijke contracten op de medezeggenschap in organisaties? Ten slotte onderzoek ik in hoeverre de veranderende relaties op de werkvloer de bestaande instuties beïnvloeden. Zo blijkt dat mensen steeds eerder naar de politiek stappen om problemen op de werkvloer op te lossen.”

Waarom is uw onderzoek relevant?

“De veranderende arbeidsrelaties hebben niet alleen invloed op de situatie op de werkvloer, maar ook op het persoonlijke leven van mensen en zelfs ook op de politiek. Wij zien een sterke tendens waarbij werknemers het gevoel hebben dat ze minder zeggenschap hebben over hun werk en contract. Waar eerst deze onvrede veelal binnen de organisatie werd opgelost, zien we nu dat mensen eerder proteststemmen gebruiken om hun onvrede kenbaar te maken. Dit is een interessante ontwikkeling die nauw samenhangt met de opkomst van tijdelijke contracten. Verklaart de opkomst van tijdelijke contracten de toegenomen populariteit van protestpartijen? Ook dit is een van onze hypothesen.”

Welke inzichten uit uw onderzoek mogen economen bij hun analyse van arbeidsmarkten absoluut niet over het hoofd zien?

“Wanneer meer mensen een tijdelijk contract hebben, neemt de productiviteit van een organisatie eerst toe dankzij de hogere flexibiliteit.

Maar wanneer een zekere drempel wordt overschreden, blijkt dat de productiviteit juist afneemt. Dit komt doordat tijdelijke contracten vaak ‘verborgen kosten’ hebben voor werkgevers. Tijdelijke werknemers zijn meestal minder goed op de hoogte van de veiligheidsvoorschriften waardoor het aantal bedrijfsongevallen toeneemt. Mensen met een tijdelijk contract vertonen ook meer ongewenst gedrag. Tijdsdiefstal en het stelen van spullen van de werkvloer zijn hier voorbeelden van. Dit komt mogelijk doordat tijdelijke werknemers onderling meer een vriendschappelijke dan een professionele relatie hebben en elkaar daarom niet aanspreken op ongewenst gedrag. Ze zitten immers ‘in hetzelfde schuitje’. Ook kost het opbouwen van een professionele relatie meer tijd. Het aanpassen van bestaande arbeidsmarktinstuties kan dit probleem (gedeeltelijk) oplossen. Door bijvoorbeeld tijdelijke werknemers eerder toe te laten tot de ondernemingsraad krijgen ze meer stem binnen het bedrijf.”

UIT DE OUDE ESB-DOOS

ENGELSCH-SCANDINAVISCHE MUNTUNIE

Een dergelijke muntunie heeft ten ‘doel om achteraf aan het opgeven van den gouden standaard, waartoe men aanvankelijk slechts noodgedwongen is overgegaan, het karakter van een systematische munthervorming te geven. Men hoopt tevens ‘de starheid van de opvattingen in de landen, die tot dusverre hun conservatieve denkwijze in monetaire vraagstukken hebben bewaard, resp. konden bewaren, op deze wijze het snelst te kunnen verbreken. Tenslotte wil men daardoor een zekere uniformiteit in de muntpolitiek van de betrokken landen tot stand brengen, daar deze in het internationale geldverkeer nu eenmaal niet kan worden gemist. In de Scandinavische landen, die hij een dergelijk verbond de leiding aan Engeland zouden moeten overlaten, heerscht in beginsel groote sympathie voor dat plan.

Bickerlich, W. (1932) *Engelsch-Scandinavische muntunie?* ESB, 17(840), 92-93.

